

DZĪVES RITMI

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

1Moz 1, 1Moz 8:22, Ps 90:10, Īj 1:13–19, Apd 9:1–22, Fil 1:6, Rom 8:1.

ATMIŅAS PANTS:

“Viss savā reizē un savs laiks ik lietai zem debess” (Māc 3:1).

Kēniņš Sālamans ir sarakstījis vienu no skaistākajām dzejām, kāda jebkad sarakstīta: “Viss savā reizē un savs laiks ik lietai zem debess: laiks dzimt un laiks mirt, laiks stādīt un laiks plūkt stādus, laiks nokaut un laiks dziedināt, laiks graut un laiks celt, laiks raudāt un laiks smiet, laiks sērot un laiks diet, laiks akmeņus mest un laiks akmeņus vākt, laiks apskaut un laiks bēgt no skavām, laiks meklēt un laiks zaudēt, laiks glabāt un laiks sviest prom, laiks saplēst un laiks šūt, laiks klusēt un laiks runāt, laiks mīlēt un laiks nīst, laiks karam un laiks mieram” (Māc 3:1–8).

Šie vārdi ietver tik daudz no cilvēka eksistences – mūsu dzīves posmiem, tās ritmiem. Jā, mūsu katra dzīve virzās cauri posmiem, cauri pārmaiņām, un tas notiek no tā brīža, kad mēs piedzimstam. Dažreiz pārmaiņas ir labas, dažreiz – ne tik labas. Šajā nedēļā aplūkosim dzīves posmus un ritmus, īpaši kā tie ietekmē mūs un arī mūsu ģimenes.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 6. aprīlī.

Iesākumā

Bībele sākas ar iesākumu, tieši tāpēc tā sākas ar vārdiem (patiesībā vienu vārdu ebreju valodā): “Iesākumā...” (1Moz 1:1). Nodaļa īpaši pievēršas, protams, zemes pārveidošanai no “neiztaisīta un tukša” stāvokļa (1Moz 1:2) par pasauli, ko pats Dievs sestajā dienā pasludināja par “ļoti labu” (1Moz 1:31). Īsāk sakot, iesākums šeit ir mūsu pasaules sākums.

Izlasi 1. Mozus grāmatas 1. nodaļu. Lai gan tur notiek ļoti daudz, uzdod sev jautājumu: vai tur ir kāda norāde uz nejaušību, vai arī viss ir darīts ļoti secīgā veidā, katram paredzot īsto laiku un vietu? Ko tava atbilde liecina par Dieva raksturu? _____

E. Vaits rakstīja, ka “kārtība ir Debesu pirmais likums” (“Signs of the Times”, 1908. gada 8. jūnijs), tātad tā ir arī virs zemes. Lai gan grēks ir izjaucis dabīgo pasauli, zināmā mērā tajā vēl joprojām pastāv kārtība, ritms un regularitāte.

Izlasi 1Moz 8:22. Kā šeit ir redzama kārtība? _____

Pat pēc grēkā krišanas gadalaiki nāca un gāja pēc zināmas kārtības. Tādējādi līdz ar spīdekļiem debesīs, tas ir, sauli un mēnesi, kam vajadzēja nošķirt “dienu no nakts, lai tie ir zīmes, kas rāda laiku mijas, dienas un gadus” (1Moz 1:14), gadalaiki ir daļa no dabiskā ritma Dieva radītajā pasaulē. Lai gan mēs tagad varam tikai nedaudz ielūkoties jaunajās debesīs un zemē, tādi panti kā Jes 66:23 norāda, ka arī tur pastāvēs noteikts ritms.

Padomā, kā sabats ar savu regularitāti spēcīgi ietekmē tavu dzīvi, īpaši tavu ģimenes dzīvi, lai arī kāda tā būtu. Kādas ir zināmās priekšrocības ne tikai sabatam, bet arī faktam, ka tas ir tik regulārs? _____

Dzīves ritmi

Zinātnieki runā par tā saucamo diennakts ritmu – tas ir uzskats, ka pastāv zināms bioloģiskais ritms (reizēm to sauc par “ķermeņa pulksteni”), kas regulē mūsu ķermeņa darbību. Citiem vārdiem sakot, noteiktas pakāpes regularitāte pastāv arī cilvēka ķermenī. Tādējādi zināmā mērā ritmi pastāv mums visapkārt un pat mūsos.

Kādi ir paredzami dzīves posmi, kas minēti šajās Rakstu vietās, un kā tie tiešā veidā ir ievīti ģimenes dzīvē?

Māc 3:2 _____

1Moz 21:8, Soģu 13:24 _____

Ps 71:5, Sak 5:18 _____

1Moz 15:15, Soģu 8:32 _____

Ps 90:10 _____

Starp grāmatas abiem vākiem – piedzimšanu un nāvi – mēs visi ejam cauri dažādiem dzīves posmiem, kas katram cilvēkam ir atšķirīgs. Ir bērni, kas nedzīvo ilgi pēc dzimšanas, citi izaug par pieaugušajiem, nodzīvojot līdz sirmam vecumam. Bērni aug un attīstās katrs savā tempā. Daži sāk staigāt vai runāt ātrāk nekā citi. Ir bērni, kas var apmeklēt skolu un izaugt par speciālistiem, bet citi veltīs savu laiku cita veida darbā. Dažiem būs ģimenes, citi nekad neapprecēsies, bet citiem nebūs bērnu.

Uz zemes ir miljardiem cilvēku, un, kaut arī mums ir tik daudz kā kopīga (sk. Apd 17:26), katrs no mums ir personība, un tāpēc mūsu katra dzīve būs atšķirīga.

Vienā ziņā šīs atšķirības ir svarīgas, jo tās padara katru no mums unikālu, kas nozīmē, ka katram no mums ir kaut kas, ko līdzdalīt, kā citiem nav. Īsāk sakot, mūsu atšķirības ļauj mums būt par svētību citiem. Piemēram, gan jauni, gan veci var gūt labumu no tā, ko katrs piedāvā citiem: “Jaunekļu rota – viņu spēks, vecu gods – sirma galva” (Sak 20:29). Lai arī kādā dzīves posmā mēs atrodamies un lai arī kādas būtu mūsu atšķirības, mums visiem ir kaut kas, ko piedāvāt ne tikai Kungam, bet arī cits citam.

Lai arī kādi šodien būtu tavas dzīves apstākļi, ko tu vari darīt, lai kļūtu par svētību kādam citam? Kāpēc nepielikt apzinātas pūles, lai kļūtu par šo svētību, īpaši kādam tavas ģimenes loceklim? _____

Negaidītais

Izlasi Īj 1:13–19, 2:7–9. Kas notika ar Ījabu? Kādā veidā viņa piedzīvojums atspoguļo, kas notiek ar ikkatru cilvēku tādā vai šādā veidā, vienā vai citā laikā? _____

Grieķu filosofs Heraklīts paziņoja, ka “nav nekā, kas pastāvētu ilgstoši, izņemot pārmaiņas”. Tieši tad, kad šķiet, ka viss notiek lieliski, notiek negaidītais. Varbūt tu zaudē darbu vai kāju, uznāk slimība, kas liek palikt gultā vai arī mirt pāragrā nāvē, nodeg māja, notiek autoavārija, vai arī tu nokrīti, pastaigājoties ar suni parkā.

Protams, ne visām pārmaiņām jābūt negatīvām. Varbūt paaugstinājums darbā uzlabo tavu finansiālo stāvokli. Vai varbūt tu satiec kādu, kas grib kļūt par tavu dzīvesdraugu. Šādas pārmaiņas daudzi uzņemtu ar prieku.

Lai vai kā, mēs varam mierīgi dzīvot savu dzīvi, pat ieiet rutīnā, ritmā, kad pēkšņi un negaidīti viss mainās.

Ījabs noteikti negaidīja jauno posmu savā dzīvē. Bībele apraksta viņu kā cilvēku, kas bija “krietns un taisns, bijās Dieva un vairījās ļauna” (Īj 1:1). Mēs zinām arī to, ka viņš bija precējies, viņam bija septiņi dēli un trīs meitas, un viņš bija ļoti bagāts (Īj 1:2, 3). Kad mēs nonākam grāmatas vidū, viņš jau ir pārcietis vismaz sešus lielus zaudējumus: īpašumu, darbaspēku, bērnus, veselību, sievas atbalstu un draugu iedrošinājumu. Viņa pasaule tika apgriezta otrādi, un viņa ģimenes dzīve bija izpostīta.

Lai gan tas, kas bija noticis ar Ījabu, bija diezgan ekstrēms, kurš gan no mums arī nav piedzīvojis kaut ko negaidītu ļoti negatīvā veidā? Dzīve var ritēt samērā mierīgi, kad pēkšņi un bez brīdinājuma viss pilnībā mainās, un mūsu ikdiena – un arī mūsu ģimenes dzīve – varbūt nekad vairs nebūs tāda kā iepriekš.

Tas nav nekas jauns. Ābels visdrīzāk negaidīja, ka viņš tiks nogalināts, un Jāzeps īsti negaidīja, ka viņš tiks pārdots verdzībā uz Ēģipti. Abos stāstos ģimenes locekļi lielā mērā ietekmēja to, kas notiek ar citiem tās locekļiem. Raksti ir pilni ar piemēriem, kad dzīvi un ģimeni lielā mērā pārveido tieši negaidītais.

Kā tava ticība ir palīdzējusi tev pārbaudījumos, kas negaidīti ir pārrāvusi tavu dzīves ritmu?

Pārejas posmi

Fakts ir tāds, ka cilvēki bieži ir ieradumu vadīti radījumi. Mēs patiešām pierodam pie savas rīcības, un, jo vecāki mēs kļūstam, jo grūtāk ir šos veidus izmainīt.

Pārmaiņas nenāk viegli. Cik daudzas sievas gan nav sūdzējušās: “Es esmu centusies mainīt savu vīru, bet...”. Tomēr Dievs darbojas pie tā, lai mūs izmainītu – ja ne tik daudz mūsu katra personību, tad noteikti raksturu. Tieši tas lielā mērā ir glābšanas plāns: Dievs pārveido mūs par jauniem cilvēkiem Viņā.

Kāda liela pārmaiņa notika ar Saulu no Tarsas, un kā tas notika? Apd 8:1, 3; 9:1–22; Gal 1:15–17. _____

“Pilnīgi padodoties Svētā Gara pārliecinošajam spēkam, Sauls saprata savas dzīves kļūdas un atzina Dieva likumu tālu sniedzošās prasības. Viņš, agrākais lepnais farizejs, kurš bija pārliecināts, ka tiks taisnots savu labo darbu dēļ, tagad ar maza bērna pazemību un vienkāršību zemojās Dieva priekšā, atzīdams savu nevērtīgumu un lūdzot pēc krustā sistā un nāvi uzvarējušā Pestītāja nopelna. Sauls ilgojās nonākt pilnīgā saskaņā un sadraudzībā ar Tēvu un Dēlu; un sevišķās alkās pēc piedošanas un pieņemšanas viņš raidīja augšup pie žēlastības troņa dedzīgus lūgumus.

Grēkus nožēlojošā farizeja lūgšanas nebija veltīgas. Dievišķā žēlastība pārveidoja sirds visaugstākās domas un izjūtas; un viņa labākās spējas tika saskaņotas ar Dieva mūžīgajiem nolūkiem. Kristus un Viņa taisnība tam kļuva dārgāka par visu pasauli.” (E. Vaita “Apustuļu darbi”, 119., 120. lpp.)

Pat ja mūsu pašu atgriešanās stāsti ne tuvu nav tik dramatiski kā Saula, mums katram vajadzētu būt savam stāstam, pieredzei par to, kā Kungs ir darbojies mūsu dzīvēs, lai mūs pārveidotu, lai padarītu mūs par tādiem cilvēkiem, kādiem, kā mēs zinām, mums ir jābūt. Jā, process var būt garš, un reizēm mēs domājam, vai vispār kādreiz mainīsimies. Tādos brīžos svarīgi ir pārdomāt un attiecināt uz sevi divus Bībeles pantus.

Izlasi Fil 1:6 un Rom 8:1. Kādus divus lielus apsolījumus mēs atrodam šajos pantos, un kā tie abi kopā iederas kristieša pieredzē? _____

Attiecības

Bībele ir grāmata par attiecībām. Dievs mūs radīja, lai mēs būtu attiecībās ar citiem. Patiešām, tikai nedaudzi dzīvo pilnīgā izolētībā. Nevieni no mums nevar ienākt šajā pasaulē bez citu palīdzības. Pat pēc piedzimšanas mums ir vajadzīgs kāds, kas par mums rūpējas, vismaz līdz noteiktam vecumam, kad mēs beidzot varētu sākt pastāvēt paši par sevi. Un, ja arī mēs to varētu, kurš no mums to gribētu? Lielākajai daļai no mums ir vajadzīga sabiedrība un citu cilvēku sadraudzība, un mēs alkstam pēc tās. Lai gan dzīvnieki, piemēram, suņi, var būt brīnišķīgi draugi, tomēr visdziļākās, nozīmīgākās un dzīvi pārveidojošākās attiecības ir ar citiem cilvēkiem. Tāpēc nav brīnums, ka ģimene un ģimenes attiecības ir tik būtiskas mūsu eksistencei.

Tā kā lielākā daļa no mums bieži vien visu laiku atrodas attiecībās ar citiem, tās var ietekmēt mūsu dzīves ritmu un pārmaiņas. Tas darbojas divos virzienos: citi, esot attiecībās ar mums, ietekmē mūsu dzīvi. Savukārt mēs attiecībās ar citiem varam ietekmēt viņu dzīvi. Vai mēs to aptveram vai ne (un daudzkreiz mēs to neaptveram), šī mijiedarbība var būt vai nu uz labu, vai ļaunu.

Cik tāpēc ir svarīgi, lai mēs būtu proaktīvi visu laiku, lai mūsu neizbēgamā ietekme uz citiem vienmēr būtu uz labu, īpaši attiecībās ar tiem, kas mums ir vistuvākie, parasti mūsu ģimenes locekļi.

Izlasi šos pantus. Ko tie mums iesaka darīt savās attiecībās ar citiem? Rom 15:7; Ef 4:2, 32; 1tes 3:12; Jk 5:16. _____

Daudzējādā ziņā princips ir svarīgs. Ja mēs izturēsimies jauki, laipni un līdzjūtīgi pret citiem, mums būs pozitīva ietekme uz viņiem, pat līdz tādām līmenim, ka varēsim ietekmēt viņu dzīvi ļoti pozitīvā veidā. Kā Jēzus maina cilvēku dzīvi ļoti pozitīvā veidā, tieši tāpat mums ir tā lielā priekštiesība darīt kaut ko līdzīgu arī citiem. Atkal mums vajadzētu atcerēties: mūsu ietekme būs vai nu uz labu, vai ļaunu. Un nekur citur šī ietekme, arī viltīgos nolūkos, netiek vairāk izdarīta kā mūsu ģimenēs.

Izlasi šos Jēzus apgalvojumus: Lk 11:34 un Mk 4:24, 25. Ko tie mums pasaka par to, cik svarīgi ir būt attiecībās ar citiem? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Iedomājies, kādas izmaiņas notika Kristus mācekļu dzīvēs, viņiem pavadot laiku kopā ar Viņu. Viņi pārsvarā bija neizglītoti, vienkārši ļaudis, kas bija pieraduši pie savas jūdu ticības mācībām un tradīcijām, bet tagad Galilejas skolotājs viņus izaicināja. Viņi piedzīvoja greisirdību (Mt 20:20–24) un konfliktus (Jņ 3:25); likās, ka viņiem trūkst ticības (Mk 9:28, 29), un viņi pat atmeta (Mt 26:56) un nodeva Jēzu (Mt 26:69–74). Vienlaikus viņi garīgi auga, un ļaudis varēja redzēt, ka Pēteris ir bijis ar Jēzu (Mt 26:73), un pat sinedrīja locekļi brīnījās, jo noprata, ka Pēteris un Jānis ir “neizglītoti un vienkārši ļaudis”. Tie “saprata, ka viņi bijuši kopā ar Jēzu” (Apd 4:13).

Padomā arī par neticami pozitīvo ietekmi, kādu mēs varētu izplatīt savā ģimenē, ja mēs dzīvotu tā, ka citi mūsu ģimenes locekļi varētu pateikt, ka mēs esam “bijuši ar Jēzu”.

Ko šie Elenas Vaitas vārdi atklāj par mājas ietekmi? “Māja var būt vienkārša, bet tā var vienmēr būt vieta, kur tiek izteikti priecīgi vārdi un darīti laipni darbi, kur pieklājība un mīlestība ir pastāvīgi viesi.” (“Adventistu māja”, 18. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Izlasiet Sak 3:1–8. Ko šie panti pasaka, un kā jūs varat šeit atklāto principu attiecināt uz savu dzīvi un pieredzi?

2. Grupā pārrunājiet kādus no saviem dzīvi pārveidojošajiem piedzīvojumiem, kam esat gājuši cauri, un pārrunājiet mācības, ko esat guvuši, kā arī mācības, ko jums vajadzēja apgūt, bet jūs neapguvāt (ja tādas ir). Ko jūs iemācījāties no šīm mācībām tādu, ko jūs nezinājāt? Pārrunājiet arī, kā šie dzīvi pārveidojošie piedzīvojumi ir ietekmējuši jūsu ģimeni. Kādas mācības jūs esat apguvuši šajās situācijās?

3. Kas tavā dzīvē ir tāds, kas būtu pilnīgi citādāks, ja tavā dzīvē nebūtu Kristus? Ko tam vajadzētu liecināt par Kristus spēku mūs mainīt?